

[Aksel Larsen.]

Tillad mig at sige, at regeringen jo i foråret må have vidst, hvad den gjorde; den må have vidst, hvad følgerne kunne eller ville blive af de foranstaltninger, der blev truffet, de love, der blev vedtaget. Det burde vel være regeringen, der havde overblik over situationen, og der var ingen fra regeringens side, som i foråret talte om, at det blev nødvendigt til efteråret at komme med nye indirekte skatter. (*Afbrydelse af økonomiministeren*). Nej, det er ikke rigtigt, når den højtærede økonomiminister siger, at det talte man om; man har i hvert fald ikke talt om det, sådan at den jævne mand, som det ærede medlem hr. Aage Fogh henholdt sig til, har begrebet, at noget sådant kunne ventes. Det er for øvrigt en ganske urimelig teori, at hvis man forbedrer folks levevilkår, så skal folk senere betale forbedringen i form af højere skatter. Hvis det skulle være vanskeligt at begribe for en økonomiminister eller andre, henstiller jeg, at man slår op i en af de danske klassikere og ser, hvorledes Storm Petersen i sin tid illustrerede dette problem ved at lave en tegning af manden, som ikke gad give sin hund et kødben, men snittede hale-spidsen af den og gav den den at tygge på.

Det er just ikke den måde, jeg finder at en regering bør optræde på, og jeg finder, det er ganske urimeligt med henvisningen til det, der skete i foråret. Først sker der en diskontoforhøjelse, og nu kommer man og siger, at vi må have nogle indirekte skatter; det havde dog været bedre, om regeringen havde optrådt noget anderledes i foråret. Man siger, at vi må have dækket de 300 mill. kr., der kan forventes at blive i kasseunderskud, og det skal ske ved hjælp af en ølskat, en benzinskat plus takstforhøjelser. Jeg understreger, at det udtrykkelig er sagt som begrundelse for de foreslåede takstforhøjelser, der kommer til behandling under senere punkter på dagsordenen, at provenuet af takstforhøjelserne skal være med til at dække statens forventede kasseunderskud, og at det er derfor, vi skal have disse takstforhøjelser. De er altså rent fiskalt begrundet.

Ja men selv om man nu vedtager disse lovforslag og gør dem til love, så skaffer de ikke 300 mill. kr. i indeværende finansår. Bevares, øl- og benzinskatte, og hvad

dertil hører, kan måske træde i kraft i løbet af en uge eller 14 dage, hvad ved jeg. Jeg forstår udmærket vel, at regeringen ikke har haft så travlt, som den ellers har med at få sådanne indirekte skatteforhøjelser gennemført på en weekend, fordi den hamstring, der kunne ske, stort set er foretaget, eftersom et af regeringsbladene eller et blad, der muligvis står regeringen nær, nemlig Politiken, slap katten ud af sækken for tidligt. Men selv om øl- og benzinskatten nu træder i kraft om 8 eller 14 dage, er der i hvert fald ikke halvdelen af finansåret igen, og selv om takstforhøjelserne skal træde i kraft muligvis den 1. januar 1962, er der kun 3 måneder af finansåret igen, så man skal være optimist, hvis man henholdende sig til regeringens egne beregninger går ud fra, at et beløb mellem 100 og 150 mill. kr. vil der kunne komme i kassen i indeværende finansår. Man får med andre ord ikke dækket den manko på 300 mill. kr., som man siger man vil have dækket.

Det må være berettiget at spørge regeringen, hvordan den ser på det, og om den ikke er fortvivlet over det. Den højtærede finansminister er fuldkommen klar over, at i løbet af næste finansår vil de direkte skatter give betydelig større indtægter, end de har givet i indeværende finansår, og den højtærede finansminister er ligesom alle vi andre klar over, at de indirekte skatter også fortsat vil give stigende indtægter. Ja men når det er forholdet, så må man tillade mig at mene, at så kan 100 eller 150 mill. kr., indkasseret i indeværende finansår ved hjælp af indirekte skatter og takstforhøjelser, ikke være afgørende for statens og statskassens ve og vel; når man alligevel må erkende, at man ikke kan skaffe de 300 mill. kr., som man påstår man har brug for i indeværende finansår, og når man ved, at næste finansår vil give større indtægter til statskassen, er det et spørgsmål, om der overhovedet er brug for at komme med disse afgifts- og takstforhøjelser.

Jeg står her med en redegørelse fra finansministeriet, som vi fik, da folketinget begyndte sit arbejde den 3. oktober. Ifølge denne redegørelse ser det sådan ud med statens drifts- og anlægsregnskab, at man på finansloven havde regnet med, at